

Så har jeg altså behov for helt klart at få at vide, om regeringen nu vil tage sig sammen og kæde alle de udestående sammen, som vi har med nordmændene, i stedet for at de får lejlighed til at splitte det ad ved at splitte forhandlingerne op i enkeltelementer. Så får de en aftale, når det drejer sig om kvoterne, og bagefter kommer de og siger, at nej, nu får I ikke det.

Jeg mener, at det hele skal kædes sammen for at lægge maksimalt pres på nordmændene.

Fødevarerministeren (Hans Christian Schmidt): Ja, det er jo præcis den linje, vi har lagt. Jeg vil godt starte med at sige, at jeg er helt enig i, at dansk fiskeindustri i den grad kan klare sig, fordi de er dygtige, de er konkurrencedygtige, de er førende. Når vi ser på, hvad eksporten er for Danmark, ja, så er jeg fuldstændig enig i, at det kun kalder på anerkendelse.

Når vi så går ind i det, må vi jo sige, at det er Kommissionen, som har initiativretten her. Det vil sige, at det er Kommissionen, der siger, at den godt vil lave de her mindstepriser. Det er vi imod. Vi har kontakt til landene, og når vi kigger rundt i Europa, så er vi derfor helt overbevist om, at der er et blokerende mindretal. Spillereglerne er så sådan, at det kan gå i de 3 måneder, og så bortfalder det, og det tror vi på det gør, hvis ikke der er et kvalificeret flertal i Rådet.

Men jeg ville meget hellere ligesom spørgeren have, at man kunne løse det hele på en gang, for det ville være nyttigt. Så jeg er meget enig med spørgeren i, at sammen skal vi lægge det største pres også på nordmændene. Jeg tror, de kalder det en gentleman-agreement. Jeg skal ikke gå ind i, hvad det er, nordmændene har døbt det, men det betyder jo, at vi ikke kan komme ind i norsk zone og ikke kan lande i norske havne, og at nordmændene til gengæld ikke lander i danske havne.

Jeg er fuldstændig enig i, at der skal bruges et maksimalt pres for at få det ændret.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller): Så er det sidste spørgsmål til hr. Bjarne Laustsen.

Bjarne Laustsen (S):

Jeg vil godt takke for svaret, men jeg tror, vi er meget enige om linjen. Men hvordan spiller Europa-Parlamentet og Kommissionen ind her? Godt nok siger ministeren, at det er Kommissionen, der har initiativretten. Det er jo godt nok,

men derfor mener jeg jo, at man godt kan fodre både Europa-Parlamentet og Kommissionen med faktuelle oplysninger om, at det, de tror er en fordel for EU-systemet, faktisk virker som en bagdel, hvis man kan sige det i den her sammenhæng, fordi det, der ikke tidligere var rentabelt at producere af laks i Norge, er pludselig rentabelt, fordi man indfører en mindstepris på laks.

Det, jeg synes der er godt ved EU-systemet, er, at vi sikrer, at nogle konkurrencemæssige priser faktisk fører til, at slutproduktet bliver meget bedre for den europæiske forbruger, og det må da være synspunkter i et indre frit marked, der vækker genklang.

Derfor skal jeg kun opfordre til, at regeringen spiller på alle tangenter og også sørger for her igennem Folketinget at få det bredest mulige mandat i Europaudvalget for at få det her løst. Det haster altså mere, end det jager.

Kl. 14.10

Fødevarerministeren (Hans Christian Schmidt): Nu er spørgerens interesse for fiskere jo velkendt, og den vil jeg gerne kvittere for og også sige, at jeg synes, det er nyttigt, at vi står sammen her. Det er helt afgørende, at vi informerer. Det gør vi også med Kommissionen og Parlamentet, men man kan selvfølgelig altid bestræbe sig på at gøre det endnu bedre.

Det er nu alligevel min oplevelse, at de fleste godt ved, hvad det går ud på, og derfor kan det overraske mig endnu mere, at man har indført de her mindstepriser.

Men jeg vil godt sige, at fiskerikommissær Joe Borg har tilkendegivet, at han gerne vil besøge Danmark den 18. og 19. april, og da vil der blive mulighed for, at vi bl.a. også kommer til Nordjylland, hvor vi jo kan se nogle af tingene. Vi kommer også andre steder.

Jeg vil da kun sige til spørgeren, at jeg synes, vi sammen skal prøve også dér at bruge vores kræfter på at forklare, at det er en helt speciel situation Danmark er i, og at den ikke er holdbar, ikke fordi vi ikke kan klare os, altså at vi ikke har dygtige ansatte, at vi ikke har dygtige virksomheder, men at det simpelt hen skævvrides på grund af mindsteprisen. Så det vil jeg gerne kvittere for.

Hermed sluttede spørgsmålet.